

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Quintus*

Cím: *Belső offenziva*

Forrás: *Az Ujság*

Bp.

(Hely)

1918. IX. 8.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy *381.6*

Hely

Idő *"1918"*

Személy

Helyszá: *381.6.1918*

HIREK.

Belső offenziva.

Irta Quintus.

A pesti fronton hatalmas offenziva készül az áruzsora ellen. Most vagy soha! Ha most nem sikerül letiporni a százezerfejű hydrát, akkor keserves idők következnek reánk.

Van, a ki röhög az ilyen beszédre és most is azt mondja:

— Micsoda nehéz idők következhetnek? Legfőlebb jól meggazdagszom. És velem még néhány ezer más honfitársam. Hát szerencsétlenség az?

Csak az a kérdés, hogy *miből* gazdagszanak meg? Mivel pedig a nemzeti munka minden fölöslegét (ha van) föléli a háboru, világos, hogy most ugyszólván minden új gazdagság csakis a más zsebéből kilopott vagyon lehet. Hát van az ilyen meggazdagodásban másnak haszna, mint az ördögnek meg a fiának?

És ha csak még ez volna. Szinte nagyobb baj ennél, hogy az igazi produkció, tehát értékcsere nélkül szerzett gazdagság egyben pénzrontás is.

Semmiből csak az Isten teremthet valamit. Az uzsoráskodó ember, a ki szintén a *semmiből* akar teremteni vagyont, a teremtés művébe kontárkodik bele, Istent akarja utánozni és az embereket rontja meg. Dante is azért tette az uzsorásokat egészen extra pokolba.

A példa világosit.

Ha nekem száz koronámért annakelötte akkora malacot adtak mint valami juhászkutya, de most a malacok árát gonosz machinációkkal úgy fölverték, hogy akkora malacot sem kapok érte, mint egy fia-macska, akkor

tulajdonképpen az én pénzem lett kevesebb. Lenyomták az uzsorával, mondjuk, harmadára. És le fogják nyomni egy ötödére, talán egy tizedére is, ha nem sikerül a rémes uzsorát lefűlelni. Ezért fontos a pesti offenziva sikere.

Kéves embernek mondok vele ujat, ha azt mondom, (még pedig ugyancsak alapos forrásból merítve), hogy az 1917. évben a magyar szent korona országában több sertés volt mint 1913-ban. Több volt kérem, nem kevesebb. Akkor tehát miért ment föl tizszeresére a sertés ára? Hát a czipész urak belső hazaárulása? Hát a szabó uraké? Hát a 300 koronás méter posztó stb. stb. stb. ...

Igenis, ha ez így megy, fölmege a napi munkabér is hamarosan 50—60 koronára. Ez fölveri megint a gabona árát és így *da capo al fine*. Hamar itt lesz az a nap is, a mikor a pénzünk értékét nem az ellenség, hanem igenis a belső uzsora devalválja s az általános nyomor mellett olyan belső osztálygyűlölet terjed el, a mitől csak reszketni lehet. Ugyanakkor, a mikor pedig *van elég minden*, a miből megélhetnénk, ha csak türehető rendre és mértéktartásra bírnanék bepofozni az uzsorás szentek légióit.

Szóval: nem igaz az, hogy a háboru egymaga indokolja ezt az örült drágaságot. Ellenben igaz az, hogy ha az uzsorát egy végső offenzívával le nem bírjuk tiporni, mehetünk oda, a hol a part szakad. Borzasztó azt végiggondolni, hogy ez mit jelent?!

Dicsérem ennél fogva a Fővárosi Kereskedők Egyesületének mult heti derék kezdését. Az ott levő józan kereskedő urak nagy gyűlése okos belátással és helyes hazafias szívvél bizottságokat küldött ki, a melyek kerületenként számontartják az árakat, az uzsorát kinyomozzák és üldözöbe veszik.

De meg ne haragudjanak érte, ha én Ta-

más vagyok. Nem hiszem, hogy akármit is kinyomoznak. Annál kevésbé, hogy akármit is üldözni fognak. Nem mintha nem akarnák. Ellenkezőleg; akarják. De ez a pesti légkör, a mindenki gondolkozása annyira át meg át van itatva uzsorás szellemmel és az egész országban, még a legszelidebb parasztnál is annyira elterjedt már a munka nélkül való hirtelen meggazdagodás forró szomjusága, hogy azt egy csöpp, egy korty, vagy egy hektó vízzel csillapítani nem lehet többé. Itt egy egész *tengert* kell ráereszteni az uzsora virányaira és belefojtani.

Hiszen ime, a kik ezeket a sorokat olvasni szokták, lesz azok közt talán egy-kettő, a ki emlékszik mit írtam ugyanitt a kereskedelmi és iparkamarák kötelezettségéről még 1915-ben. Hogy igenis ezek vannak arra hivatva, hogy a kereskedés elaljasodását és a pénz uzsorás devalválását megakadályozzák. És ugyan, *mozgatta-e* legalább egy is a fülét? Vagy igen! A budapesti megállapította, hogy minden egészen rendben van, — az Isten éltesse őket, de minél hamarabb!

Eppur si muove! És mégis segíteni kell, hacsak a közeledő pénzügyi katasztrófában nem akarunk tönkrejutni, mink, a kiket pedig hős gyermekeink a tulnyomó ellenségtől hősileg megvédelmeztek.

Igenis egészen jó helyen ragadta meg Sztéryni báró kereskedelmi miniszter az offenzívát, a mikor a kereskedők és iparosok mindenféle nagyobb szervezeteit meghívta az áruzsora ellen való utolsó nagy rohamra.

Most elvállik, van-e még ugynevezett *legitim* kereskedés és ipar egyáltalán ebben az országban? Ha nem segítenek azok az egyesületek, szövetségek, csarnokok és kamarák a nagy offenzívában, akkor meg van állapítva az áruzsorában az ő kollektív részvételük és felelősségük is. És akkor a szerint kell velük elbánni.